

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 69.

Vydána dne 30. prosince 1937.

Cena: Kč 1.60.

Obsah: (266.—269.) 266. Zákon, kterým se stanoví srážky z platů presidenta republiky, členů Národního shromáždění, předsedy a členů vlády, jakož i guvernéra Podkarpatské Rusi. — **267.** Zákon o úsporných opatřeních personálních. — **268.** Zákon o úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných. — **269.** Nařízení o státním příplatku k podpoře nezaměstnaných.

266.

Zákon ze dne 21. prosince 1937,

kterým se stanoví srážky z platů presidenta republiky, členů Národního shromáždění, předsedy a členů vlády, jakož i guvernéra Podkarpatské Rusi.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Z platu presidenta republiky stanoveného zákonem ze dne 12. srpna 1921, č. 290 Sb. z. a n., se sráží 100.000 Kč a z peníze určeného tímž zákonem na výdaje jeho úřadu 200.000 Kč.

§ 2.

(1) Z platů členů obou sněmoven Národního shromáždění podle § 1 zákona ze dne 18. března 1921, č. 115 Sb. z. a n., a z dalších platů místopředsedů obou sněmoven Národního shromáždění podle § 2 téhož zákona se sráží 8%.

(2) Další příjmy předsedů obou sněmoven Národního shromáždění podle § 3 zák. č. 115/1921 Sb. z. a n. podléhají téměř srážkám jako služební příjmy členů vlády (§ 3).

§ 3.

Z příjmů příslušejících předsedovi vlády a ostatním členům vlády podle zákonů ze dne 20. prosince 1918, č. 94 Sb. z. a n., a ze dne 15. dubna 1920, č. 317 Sb. z. a n., se sráží 10%.

§ 4.

Z platu guvernéra Podkarpatské Rusi (§ 3

zákona ze dne 26. června 1937, č. 172 Sb. z. a n.) se sráží 10%.

§ 5.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1938 a pozbývá jí dnem 31. prosince 1938.

(2) Zákon tento provedou všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Mlčoch v. r.

Bechyně v. r.

Ing. Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Ing. Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

267.

Zákon ze dne 21. prosince 1937
o úsporných opatřeních personálních.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

Díl I.

Všeobecné srážky z platů.

§ 1.

(1) Z aktivních platů státních zaměstnanců se sráží,

činí-li srážková základna	od 1. ledna 1938 do 31. března 1938	od 1. dubna 1938 do 31. prosince 1938
nad 9.000 Kč až včetně 10.800 Kč, ...	3%	2·4%
nad 10.800 Kč až včetně 12.600 Kč, ...	5%	4%
nad 12.600 Kč až včetně 14.400 Kč, ...	8%	6·4%
nad 14.400 Kč, ...	10%	8%
	srážkové základny.	

(2) Srážkovou základnu ve smyslu předcházejícího odstavce tvoří pensijní (provisní) základna; není-li pensijní (provisní) základna určena, stanoví srážkovou základnu vláda k souhlasnému návrhu příslušného ústředního úřadu a ministerstva financí.

(3) Zaměstnanci nesmí po srážce zůstatí na srážkové základně méně, než zůstane zaměstnanci s nejvyšší srážkovou základnou, pro niž je stanoveno nejbližší nižší srážkové procento, po případě není srážka stanovena vůbec.

(4) Z vedlejších stálých služebních příjmů zaměstnanců, na které se vztahuje ustanovení odst. 1, se sráží 10 %, převyšuje-li souhrn služebního platu a těchto vedlejších příjmů nejvyšší služební plat úředníka nejvyšší platové stupnice stejného stavu rodinného. Vedlejšími stálými služebními příjmy jsou příjmy, které zaměstnanci plynou vedle služebního platu a jiných příjmů, srážkou ve smyslu odst. 1 již dotčených, podle platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., nebo podle předpisů na základě § 210, odst. 1 téhož zákona vydaných, jakož i pravidelné přídatky a odměny jakéhokoliv druhu, pokud nejsou náhradou služebních výloh.

(5) Ustanovení § 14 zákona ze dne 13. února 1919, č. 78 Sb. z. a n., o platech profesorů vysokých škol, neplatí, pokud jde o úsporná opatření personální.

§ 2.

Základny pro vyměrování pensijního příspěvku a pojistného podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců, zůstávají ustanoveními o všeobecných srážkách z platů nedotčeny.

§ 3.

(1) Z odpočivných (zaopatřovacích) platů

státních zaměstnanců a jejich pozůstalých se sráží,

činí-li srážková základna		
nad 9.000 Kč až včetně	12.600 Kč,	5%
" 12.600 Kč "	14.400 Kč,	8%
" 14.400 Kč "	33.600 Kč,	10%
" 33.600 Kč "	49.800 Kč,	12%
" 49.800 Kč, ...		15%
		srážkové základny.

(2) Srážkovou základnu tvoří celkové odpočivné (zaopatřovací) příjmy bez přídatků na děti, výchovného a doplňovacího přídatku ženatých; příspěvky na výchovu se posuzují odděleně od vdovské pense.

(3) Ustanovení § 1, odst. 3 a ustanovení § 2 o pojistném platí stejně.

§ 4.

(1) Z doplňků kongruy duchovenstva kongruálních církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných (§ 1 zákona ze dne 25. června 1926, č. 122 Sb. z. a n.) se sráží,

činí-li pensijní základna (§ 2 téhož zákona)	od 1. ledna 1938 do 31. března 1938	od 1. dubna 1938 do 31. prosince 1938
nad 9.000 Kč až včetně 10.800 Kč, ...	3%	2·4%
nad 10.800 Kč až včetně 12.600 Kč, ...	5%	4%
nad 12.600 Kč až včetně 14.400 Kč, ...	8%	6·4%
nad 14.400 Kč, ...	10%	8%

(2) Z celkových odpočivných (zaopatřovacích) příjmů těchto duchovních a pozůstalých po nich bez výchovného (§ 2 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.) se sráží, činí-li

nad 9.000 Kč až včetně	12.600 Kč,	5%
" 12.600 Kč "	14.400 Kč,	8%
" 14.400 Kč,		10%

Příspěvky na výchovu se posuzují odděleně od vdovské pense.

(3) Církvím a náboženským společenstvem zákonně uznaným před účinností zákona č. 122/1926 Sb. z. a n., avšak nekongruálním, se sníží v roce 1938 poměrně paušální dotace, při čemž se jinak zachovávají zásady § 5, odst. 1 a 2 téhož zákona; v případech § 5,

odst. 3 uvedeného zákona se doplatky dotace sníží o srážky podle ustanovení předcházejícího odstavce.

(4) Ustanovení § 1, odst. 3 a § 2 platí obdobně.

§ 5.

(1) Odpočivné (zaopatřovací) platy státních zaměstnanců a pozůstalých po nich, zbývající po srážce podle § 3, se snižují po dobu povoleného pobytu mimo území republiky Československé

z částky do 24.000 Kč ročně . . . o 10%,

z další části odpočivného (zaopatřovacího) platu nad 24.000 Kč ročně o 15%, nikoliv však pod nejnižší výměru stanovenou v příslušném pensijním předpise. Příspěvky na výchovu se posuzují odděleně od vdovské pense.

(2) Snížení podle tohoto paragrafu neplatí pro dočasný pobyt mimo území republiky, který nepřesahuje v jednom roce dobu dvou měsíců. Pro počítání doby i snížení výplaty podle tohoto paragrafu jsou rozhodnými dny odchodu z území republiky a dny návratu.

(3) Po dobu snížení podle odstavce 1 odpadá snížení, stanovené v § 7 zákona ze dne 20. května 1930, č. 70 Sb. z. a n., a v ustanoveních jemu odpovídajících.

Díl II.

Zvláštní srážky z platů.

§ 6.

(1) Činovné se snižuje o 28%, a jde-li o manželství uzavřená po 31. prosinci 1933, o 35%.

a) každému z obou manželů, kteří jsou státními zaměstnanci v činné službě,

b) jednomu z obou manželů, kteří jsou státními zaměstnanci v činné službě, jsou-li ze služebních důvodů nuceni žít odděleně v různých služebních působištích, a to tomu, který má nižší činovné; toto ustanovení platí pouze pro manželství uzavřená před 1. lednem 1934,

c) ženatému státnímu zaměstnanci (provdané státní zaměstnankyni), jehož (jejíž) manželka (manžel) je veřejnou zaměstnankyní (veřejným zaměstnancem) nebo má stále výdělečné povolání.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí také, žije-li státní zaměstnanec ve společné domácnosti s osobou, uvedenou ve článku I, § 5, odst. 2 a 3 zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 z roku 1920 Sb. z. a n., nebo v obdobných předpisech, i kdyby tato nevyhovovala podmínkám tam stanoveným.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i tehdy, jestliže po 1. červenci 1933 bylo manželství rozvedeno.

(4) Svobodným státním zaměstnancům, kteří bydlí ve společné domácnosti s rodiči, z nichž alespoň jeden je veřejným zaměstnancem v činné službě, se snižuje činovné o 21%.

(5) Ustanovení předcházejících odstavců o činovném platí obdobně i pro část služebního platu (mzdy) činovnému odpovídající. Pro opatření ve smyslu odstavců 1 až 3 se určí za část služebního platu (mzdy) činovnému odpovídající částka ve výši 15% služebního platu (mzdy) bez výchovného (podobné součásti platu, po případě mzdy). Pro opatření podle ustanovení odstavce 4 pak se určí část služebního platu (mzdy) odpovídající činovnému tak, že se od služebního platu (mzdy) odečte část služebního platu (mzdy) služnému odpovídající a případné výchovné; při tom se za část služebního platu (mzdy) služnému odpovídající pokládá pensijní (provisní) základna, a není-li ani pensijní (provisní) základna, dvě třetiny služebního platu (mzdy), stanoveného pro skupinu míst A, bez výchovného (podobné součásti platu, po případě mzdy).

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí jen tehdy, jestliže hrubé služné (plat jemu odpovídající) pokud se týče dvě třetiny hrubého výdělečného příjmu obou manželů (odst. 1 až 3) po případě svobodného státního zaměstnance a jednoho neb obou jeho rodičů, pokud ti jsou veřejnými zaměstnanci (odst. 4), dohromady převyšují roční částku 18.000 Kč.

(7) Snížení činovného podle ustanovení tohoto paragrafu se upraví tak, aby nepřevyšovalo částku, o kterou hrubé služné (plat jemu odpovídající) po případě dvě třetiny hrubého výdělečného příjmu dohromady převyšují částku ročních 18.000 Kč. Jsou-li oba manželé státními zaměstnanci, provede se toto snížení tak, že jeho úhrnná částka se rozdělí na oba manžely v poměru, jak se má nesnížené činovné jednoho k nesníženému činovnému druhého manžela.

§ 7.

(1) Je-li z manželů jeden státním zaměstnancem v činné službě a jeden poživitelem odpočivného (zaopatřovacího) platu, nebo jsou-li oba manželé poživiteli odpočivných (zaopatřovacích) platů, krátí se služební plat státního zaměstnance v činné službě podle příslušných ustanovení § 6, odpočivné (zaopatřovací) příjmy druhého manžela, po případě odpočivné (zaopatřovací) příjmy obou manželů,

pokud hrubý úhrn služebního platu jednoho manžela a odpočivných (zaopatřovacích) příjmů druhého manžela, po příp. hrubý úhrn obou odpočivných (zaopatřovacích) příjmů činí ročně dohromady	
více než 18.000 Kč do 24.000 Kč včetně,	2·1%
„ „ 24.000 Kč do 30.000 Kč „ „	2·8%
„ „ 30.000 Kč do 36.000 Kč „ „	4·2%
„ „ 36.000 Kč, ...	5·6%

odpočivných (zaopatřovacích) příjmů tohoto manžela (každého z obou manželů).

(2) Ustanovení odstavce 1 platí také, žije-li státní zaměstnanec (poživatel odpočivného nebo zaopatřovacího platu) ve společné domácnosti s osobou, uvedenou v článku I, § 5, odst. 2 a 3, zákona č. 2/1920 Sb. z. a n. nebo v obdobných předpisech, i kdyby tato nevyhovovala podmínkám tam stanoveným.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i tehdy, jestliže po 1. červenci 1933 bylo manželství rozvedeno.

(4) Pod ustanovení tohoto paragrafu spadají všechny odpočivné (zaopatřovací) příjmy, zejména bez rozdílu, zda poživatel jich nabyl z vlastního služebního poměru nebo zda jeho nárok je odvozen od osoby jiné.

(5) Krácením podle předcházejících odstavců nesmí odpočivný (zaopatřovací) plat klesnouti pod příslušnou nejnižší výměru.

(6) Poživatelům příjmů uvedených v odstavci 1 nesmí po srážce podle odstavců 1 až 3 zůstat na těchto příjmech méně, než zůstane poživatelům takových příjmů s nejvyšším hrubým úhrnem, pro nějž je stanoveno nejnižší srážkové procento nebo nebyla srážka tato stanovena vůbec. V takových případech se sníží částka, o niž byl odpočivný (zaopatřovací) plat podle tohoto paragrafu krácen, u osoby, jež má odpočivný (zaopatřovací) plat nižší, jsou-li oba odpočivné (zaopatřovací) platy stejné, u manželky.

(7) Služebním platem, pokud se týče odpočivnými (zaopatřovacími) příjmy se tu rozumějí platy příslušející po srážkách podle ustanovení § 1, §§ 3 až 5, po případě po úpravě podle §§ 12 až 14 a po snížení podle § 20 tohoto zákona.

§ 8.

(1) Při jakémkoliv zvýšení pensijní (provisní) základny platí státní zaměstnanec po

dobu 12 měsíců (52 týdnů) od tohoto zvýšení zvláštní pensijní příspěvek.

(2) Tento činí polovinu částky, o niž se takto zvýšila měsíční částka pensijní (provisní) základny, nejvýše však rozdíl mezi dosavadním úhrnným stálým služebním příjmem (bez výchovného a přídavků na děti) po odečtení pensijního příspěvku a srážky podle § 1 nebo § 4 tohoto zákona a úhrnným stálým služebním příjmem (bez výchovného a přídavků na děti) po nastalém zvýšení pensijní základny, vypočteným podle skupiny míst, podle níž byl zaměstnanci vyměřen dosavadní služební plat, po odečtení pensijního příspěvku a zmíněné srážky. O zaokrouhlení tohoto příspěvku platí ustanovení § 140, odst. 3 platového zákona a obdobná ustanovení.

(3) Ustanovení předcházejících odstavců neplatí pro zvýšení pensijní (provisní) základny nastavší v důsledku přiznání nebo zvýšení služebních přídavků strážních (četnického přídavku, strážního a hodnostního přídavku strážce bezpečnosti, hraničního strážního přídavku a strážního přídavku finanční strážce a strážního přídavku dozorců vězňů).

(4) Snížili-li se pensijní základna (na př. zmenšením nebo zánikem služebního přídavku) dříve, než uplyne dvanáctiměsíční lhůta, jest zvláštní pensijní příspěvek na dobu zbývajících do této lhůty nově upravit, po případě zastaviti od doby, kdy nastalo snížení pensijní základny; dojde-li po snížení pensijní základny opět k jejímu zvýšení, jest do povinnosti zaměstnavatele, platiti opět zvláštní pensijní příspěvek, započítati zvláštní pensijní příspěvek zaplacený před tím za zvýšení pensijní základny, které zaniklo.

§ 9.

Ustanovení § 31, odst. 2, druhé věty zákona č. 221/1925 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců, neplatí, pokud jde o provádění §§ 1 až 8 tohoto zákona.

Díl III.

Vánoční příspěvek.

§ 10.

Vánoční příspěvek podle zákona ze dne 14. října 1930, č. 144 Sb. z. a n., se nevyplácí.

Část druhá.

Změna některých předpisů o odpočivných (zaopatřovacích) platech.

§ 11.

(1) Zaměstnanci jsou povinni platiti pen-

sijní příspěvek ve výši 8% pensijní základny. V poměru k této sazbě se zvýší také sazba pensijního příspěvku zaměstnanců, kteří, majíce právo na výhodnější než jednoduché započtení služebních let, platili před 1. lednem 1933 pensijní příspěvek vyšší než 6%.

(2) Pensijní příspěvek se sráží v měsíčních částkách ze služebního platu.

(3) Pensijní příspěvek jsou povinni platiti zaměstnanci v činné službě i zaměstnanci na dovolené s čekatelným nebo na dovolené bez platu, jestliže se jim doba takové dovolené započítává pro výměru výslužného.

(4) Předcházejícími odstavci se nahrazuje ustanovení § 165 platového zákona a ustanovení jemu odpovídající.

(5) Úplné nebo částečné osvobození od placení pensijního příspěvku, jehož bylo nabyto podle dříve platných předpisů, zůstává nedotčeno.

(6) Ustanovení předcházejících odstavců platí obdobně i pro pensijní příspěvky stanovené jinými předpisy.

§ 12.

(1) Má-li státní zaměstnanec v činné službě, který jest v ní účasten pensijního zaopatření, nárok na státní odpočivné platy, pozbývá tohoto nároku dnem předcházejícím dnu, od kterého přísluší plat z činné služby. Pokud by úhrnné odpočivné platy příslušely vyšší částkou, než činí úhrnný plat z činné služby, přísluší po dobu činné služby rozdíl. Nepřesahuje-li úhrnný plat z činné služby se zmíněným rozdílem 15.000 Kč ročně, vyplácí se částka odpovídající odpočivnému platu do té výše, pokud úhrn obojích platů nepřesáhne uvedenou hranici.

(2) Nedosáhne-li takový zaměstnanec při skončení činné služby, v odstavci 1 zmíněné, nároku na odpočivný plat z této služby, nabývá opět nároku na zaniklý odpočivný plat; jinak je doba rozhodná pro dřívější výslužné (bez doby připočtené podle § 62 služební pragmatiky a obdobných ustanovení) dosavadní měrou započitatelná pro nárok na výslužné a jeho výměru ze služebního poměru uvedeného v odstavci předcházejícím. Pokud nejde o ustanovení ve stejném služebním poměru, jsou dále ze započtení vyloučeny doby, započtené podle § 83 zákona ze dne 17. února 1922, č. 76 Sb. z. a n., o vojenských požitcích zaopatřovacích, nebo § 23 zákona ze dne 4. července 1923, č. 153 Sb. z. a n., kterým se upravují některé služební poměry četnictva a některé četnické požitky, zejména odpočivné a zaopatřovací.

§ 13.

(1) Státní zaměstnanec ve výslužbě, který má více než jeden státní odpočivný plat, má nárok pouze na jeden z nich podle vlastní volby, ostatní nároky zanikají; dokud nebude volba vykonána, jest vypláceti odpočivný plat nejvyšší.

(2) Zvolí-li si odpočivný plat, který vyplývá z poslední služby, jest tento odpočivný plat znovu podle příslušných předpisů vyměřiti tak, že k době pro jeho výměru rozhodné připočte se doba, která byla rozhodnou pro výměru zaniklého odpočivného platu.

(3) Zánikem odpočivných platů nesmí celkové odpočivné příjmy klesnouti pod částku 12.000 Kč ročně.

§ 14.

Ustanovení odstavců 1 a 3 předcházejícího paragrafu platí obdobně také pro pozůstalé po státních zaměstnancích s odchylkou, že mez stanovená v odstavci 3 určuje se částkou 9.900 Kč. Setkají-li se dva nebo více nároků na státní zaopatřovací platy, nastává zánik dnem, kdy se tyto nároky setkávají.

§ 15.

(1) Státní zaměstnanec ve výslužbě nesmí vykonávati s úmyslem výdělečným činnost, po případě provozovati podnik nebo zúčastniti se na podnicích nebo činnostech, po případě býti v podnicích zaměstnán, bylo-li by to proti zájmům státu nebo na újmu vážnosti stavu, zejména mohl-li by při této činnosti využítovati svého dřívějšího úředního postavení.

(2) Přestoupení tohoto zákazu se trestá disciplinárně, při čemž lze uložit i trest částečného neb úplného odnětí odpočivných nároků, a to i kdyby tento trest podle jiných platných ustanovení nemohl býti uložen.

§ 16.

(1) Státní zaměstnanec ve výslužbě, který odešel do výslužby na základě průkazu nezpůsobilosti a nedosáhl ještě věkové hranice stanovené pro nárok na přeložení do výslužby bez průkazu nezpůsobilosti, je povinen podrobiti se k výzvě úřední lékařské prohlídce, zda nezpůsobilost ke službě ještě trvá; při tom je zvláště přihlédnouti k jeho zaměstnání ve výslužbě.

(2) Úřad sdělí zaměstnanci obsah lékařského posudku. Bylo-li uznáno, že nezpůsobilost ke službě pominula, je zaměstnanec povinen do 30 dnů od doručení tohoto sdělení prohlásiti, že jest ochoten k úřední výzvě nastoupiti činnou službu nebo přijmouti odbytne (odst. 6) na místě všech nároků, vyplývajících ze slu-

žebního (pensijního) poměru pro něho a jeho příslušníky. Odvolání takového prohlášení nemá právní účinnosti.

(3) Prohlásil-li zaměstnanec, že jest ochoten nastoupiti činnou službu, vyplácí se mu až do doby, kdy bude do činné služby povolán, odpočivný plat, po případě se znovu vyměří bez ohledu na doby připočtené z důvodu nezpůsobilosti ke službě (§ 62 služební pragmatiky, § 157 platového zákona a obdobná ustanovení).

(4) Neuposlechne-li zaměstnanec výzvy k lékařské prohlídce nebo nepodá-li prohlášení ve lhůtě stanovené v odstavci 2, nebo nenastoupí-li k výzvě službu na místě mu určeném, zastavuje se výplata odpočivného platu až do doby, kdy odpadla příčina zastavení výplaty, nejdéle však do doby, kdy dosáhne věkové hranice v odstavci 1 zmíněné.

(5) Nastoupí-li činnou službu, zaniká nárok na dosavadní odpočivný plat a přísluší mu dnem následujícím po zániku odpočivného platu služební plat podle posléze náležejícího služebního platu, a nebyl-li tento vyměřen podle platového zákona (obdobných ustanovení), podle § 198 téhož zákona (obdobných ustanovení).

(6) Odbytné se vyměří 15% pensijní základny za každý celý rok skutečné služby pro výměru odpočivných platů započitatelný, nejvýše čtyřnásobkem pensijní základny.

(7) Poskytnutí odbytného vylučuje vydání převodní částky podle § 114 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, § 240 zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění vládního nařízení ze dne 15. června 1934, č. 112 Sb. z. a n., a zákona ze dne 11. července 1934, č. 146 Sb. z. a n., a § 124 zákona ze dne 10. června 1925, č. 148 Sb. z. a n., o pojištění osob samostatně hospodařících pro případ invalidity a stáří, jakož i vrácení pensijních příspěvků.

§ 17.

(1) Vzdá-li se státní zaměstnankyně podléhající ustanovením platového zákona nebo předpisům na základě jeho § 210, odst. 1 vydaným, která byla 1. ledna 1933 již provdána, nebo která se později provdala nebo provdá, dobrovolně služby, obdrží, má-li alespoň 5 roků skutečné služby pro výměru odpočivných platů započitatelných, místo případného jiného odbytného za každý celý rok takovéto služby 15% pensijní základny, nejvýše však čtyřnásobek pensijní základny jako odbytné.

(2) Ustanovení odstavce 7 předcházejícího paragrafu platí stejně.

§ 18.

Odpočivnými platy ve smyslu §§ 12, 13, 15 až 17 a 20 tohoto zákona se rozumějí také zaopatřovací platy vojenských osob, jakož i zaopatřovací platy pomocných zřízenců.

§ 19.

Není-li jinak stanoveno, zaniká nárok, po případě odpočivný (zaopatřovací) plat se zastavuje nebo snižuje koncem měsíce, v němž nastal důvod pro zánik (zastavení, snížení), nárok pak obživuje po případě zastavení nebo snížení výplaty odpočivného (zaopatřovacího) platu pomíjí koncem měsíce, v němž odpadl důvod pro zánik nároku po případě zastavení nebo snížení výplaty.

§ 20.

(1) Má-li poživatel (poživatelka) státního odpočivného (zaopatřovacího) platu vedle odpočivných (zaopatřovacích) platů stálý výdělečný příjem podrobený daní důchodové, snižuje se výplata odpočivných (zaopatřovacích) platů o polovinu částky výdělečného příjmu. Tímto snížením nesmí úhrn odpočivných (zaopatřovacích) platů a výdělečného příjmu klesnouti pod částku 24.000 Kč ročně, do kteréžto částky se nepočítají výchovné, přídavky na děti a příspěvky na výchovu.

(2) Až do pravoplatného vyměření daně důchodové provede se snížení výplaty státního odpočivného (zaopatřovacího) platu podle předcházejícího odstavce prozatímně.

§ 21.

(1) Vdově, která je o 20 let mladší svého manžela a nabyta nebo nabude po 31. prosinci 1933 nárok na zaopatřovací plat, přísluší zaopatřovací plat ve výměře snížené o 10%, a je-li mladší o více roků, vždy o další 2% za každý celý rok přesahující věkový rozdíl 20 roků. Žila-li však taková vdova v tomto manželství nepřetržitě přes 5 roků, snižuje se procento srážky za každý započatý rok manželství přesahující 5 roků o 2%, pokud se týče o 4%, vzešlo-li z tohoto manželství dítě, až bude dosažena normální výměra zaopatřovacího platu. Nejnižší roční výměra vdovské pense zůstává však podle tohoto ustanovení zachována.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce platí obdobně pro osoby, jichž se týká ustanovení čl. I, § 5, odst. 2 a 3 zákona č. 2/1920 Sb. z. a n. neb obdobných předpisů.

§ 22.

Ustanovení § 1, č. 1, odst. 2, druhé věty zákona ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n., o připočtení válečných let státním zaměstnancům, neplatí.

Část třetí.

Ustanovení všeobecná.

§ 23.

(1) Státními zaměstnanci ve smyslu tohoto zákona se rozumějí všichni zaměstnanci státu, ústavů, podniků a fondů státních nebo státem spravovaných, ať jde o služební poměr veřejnoprávní či smluvní.

(2) Pokud jde o soudce, platí ustanovení části čtvrté.

§ 24.

Ustanovení tohoto zákona platí i pro

a) učitele, jichž se týče zákon ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb. z. a n., o úpravě platových a služebních poměrů učitelstva obecných a občanských škol (učitelský zákon),

b) profesory diecesních učilišť theologických (§ 211 platového zákona),

c) nestátní profesory středních škol, učitelských ústavů a jiných vyšších učilišť na Slovensku a Podkarpatské Rusi,

d) duchovní kongruálních církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných (zákon č. 122/1926 Sb. z. a n.) a pro poživatele zaopatřovacích platů podle § 5, odst. 3, zmíněného zákona, pokud není jinak stanoveno (§ 4 tohoto zákona),

e) osoby, jichž se týče zákon č. 70/1930 Sb. z. a n., a pro ostatní příjemce odpočivných a zaopatřovacích platů vyplácených státní správou železniční, při čemž smluvní výhrady odporující účelu tohoto zákona se ruší,

f) pozůstalé po osobách uvedených pod písm. a) až e),
pokud nespádají již pod ustanovení § 23, odst. 1.

§ 25.

Zaměstnanci uvedení v § 23 a § 24 písm. a) až d) tohoto zákona, kteří mají normální pensijní nároky, t. j. nároky spojené s místem jimi zastávaným, nebo nabudou těchto nároků po ukončení stanovené služební doby nebo stanoveného prozatímního postavení, jsou vyňati z pojistné povinnosti podle zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách.

§ 26.

(1) Ustanovení tohoto zákona platí obdobně pro zaměstnance veřejnoprávních korporací a ústavů, uvedených v § 212, odst. 1 platového zákona, pokud příslušná veřejnoprávní korporace (ústav) neprokáže, že opatření podle těchto ustanovení není k zachování rovnováhy v jejím hospodářství zapotřebí.

(2) Ustanovení tohoto zákona však neplatí potud, pokud by po jejich provedení nároky zaměstnancovy klesly pod míru práv a nároků státního zaměstnance stejné nebo rovnocenné kategorie a stejných služebních jakož i rodinných poměrů.

(3) Tyto korporace (ústavy) jsou povinny na vyzvání oznámíti a prokázati úřadu stanovenému v § 212, odst. 4, platového zákona, že a jak provedly opatření podle tohoto zákona a jaká roční úspora tím vzejde.

(4) Neprovede-li korporace (ústav) opatření podle tohoto zákona, krátí se přiděly, na které není zákonný nárok, subvence, jiné příspěvky a podpory z prostředků státních o úspory, jež by z provedení oněch opatření vyplývaly, po případě se přihlédne k této úspoře při schvalování rozpočtu a povolování přírážek.

(5) Totéž platí, byla-li provedena personální opatření, která by byla obcházením tohoto zákona.

§ 27.

K opatřením podle §§ 7, 12 až 14 a 20 tohoto zákona a podle §§ 17, 19 až 21 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních ve veřejné správě, je příslušný úřad, jehož likvidující orgán zařizuje výplatu odpočivných (zaopatřovacích) platů, nejsou-li opatření ta vyhrazena nadřízenému ústřednímu úřadu.

§ 28.

(1) Osoba, které přísluší aktivní, odpočivné (zaopatřovací) platy, jest povinna, pokud se podle platných předpisů nepřihlíží k nim z moci úřední, ohlásiti skutečnosti, které mají vliv na trvání nebo výši těchto platů, u služebního úřadu, pokud jde o aktivní platy, jinak u úřadu, jehož likvidující orgán zařizuje výplatu odpočivných (zaopatřovacích) platů.

(2) Opravné prostředky proti rozhodnutím vydaným podle tohoto zákona nemají odkladního účinku.

(3) Disciplinární (trestní) odpovědnost za nesplnění ohlašovací povinnosti nebo za nesprávné údaje zůstává nedotčena.

§ 29.

Vláda se zmocňuje, aby vhodnými opatřeními vyrovnala nesrovnalosti, které by z provádění tohoto zákona vznikly.

§ 30.

Případné nároky na jakýkoliv doplatek příjmu služebního (odpočivného, zaopatřovacího), vzniklé neb uplatňované z titulu neplatnosti právních předpisů o úsporných opatřeních personálních, zanikají, ať by vznikly nebo by byly uplatněny kdykoliv.

Část čtvrtá.

§ 31.

(1) Ustanovení tohoto zákona, vyjímajíc § 4, § 18, § 23, odst. 1, §§ 24, 26 a 30, platí obdobně i pro soudce.

(2) Ustanovení § 8 neplatí pro zvýšení penzijní základny podle § 14 zákona ze dne 1. července 1937, č. 186 Sb. z. a n., o úpravě některých platových poměrů soudců se zřetelem k úsporným opatřením personálním.

(3) Ustanovení zákona č. 186/1937 Sb. z. a n. se ruší s výjimkou ustanovení § 14 a § 15, věty první.

§ 32.

(1) Případné nároky soudců na jakýkoliv doplatek příjmu služebního (odpočivného, zaopatřovacího), vzniklé neb uplatňované z titulu neplatnosti právních předpisů o úsporných opatřeních personálních, zanikají za dobu od 1. ledna 1935, ať by vznikly nebo by byly uplatněny kdykoliv.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně i pro úředníky uvedené v § 53 platového zákona.

Část pátá.

Ustanovení závěrečná.

§ 33.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1938. Platnost ustanovení §§ 1 až 10, jakož i ustanovení druhé věty odstavce 1 § 20 se končí 31. prosincem 1938.

(2) Dnem účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti veškerá dosud platná ustanovení zákonů a vládních nařízení o úsporných opatřeních personálních.

§ 34.

(1) Po dobu účinnosti jednotlivých ustanovení tohoto zákona pozbývají platnosti

všechna ustanovení, týkající se zaměstnanců, pro něž platí tento zákon, a obsažená v předpisech, smlouvách neb ujednáních, která mu odporují, po případě nejsou s ním v souladu. Hromadné smlouvy dělnické nejsou tímto zákonem dotčeny.

(2) Ustanovení o srážkách nelze použítí oproti osobám, jejichž služební poměr jest založen na individuálních smlouvách, byly-li jejich platy v době počínající rokem 1931 již stejnou měrou sníženy.

§ 35.

Tento zákon provedou všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Černý v. r.

Machník v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Ing. Nečas v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Dérer v. r.

Tučný v. r.

Mlěoch v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Spina v. r.

Ing. Dostálek v. r.

Zajíček v. r.

268.

Zákon ze dne 21. prosince 1937 o úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

O státním příplatku k podpoře nezaměstnaných podle zákonů ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., a ze dne 5. června 1930, č. 74 Sb. z. a n., platí ustanovení řečených zákonů, a to v době od 1. ledna 1938 do 31. prosince 1938 ve znění vládních nařízení ze dne 29. července 1933, č. 161 Sb. z. a n., a ze dne 31. března 1936, č. 78 Sb. z. a n.

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1938; provede jej ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Ing. Nečas v. r.